

Bankovní tajemství

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá tématem bankovního tajemství v kontextu české právní úpravy, přičemž hlavní pozornost je věnována tzv. praktickým průlomům do bankovního tajemství, tedy průlomům, které nejsou výslovně upraveny v zákoně, nýbrž byly dovozeny výkladem ze strany České národní banky jako orgánu bankovního dohledu nebo soudní judikaturou. Jedná se především o průlomy využitelné bankou při provádění určitých postupů, které jsou důležité pro její provoz. Potřeba těchto průlomů je dána nepříliš uspokojivou zákonnou právní úpravou bankovního tajemství a především průlomů do něj v zákoně o bankách, na niž tato práce mimo jiné poukazuje, v kombinaci s objektivní nemožností (potažmo neproveditelností či nevhodností) opatřit si v daných případech souhlas klienta.

V první kapitole práce podává deskripci základní charakteristiky a hlavních aspektů bankovního tajemství, které vyplývají z právní úpravy, výkladové praxe ČNB, soudní judikatury a právní nauky. Ve druhé kapitole je v základních obrysech podán výklad k problematice průlomů do bankovního tajemství, včetně kategorizace těchto průlomů a poukázání na některé průlomy a aspekty činící interpretační či aplikační problémy. Ve třetí kapitole jsou podrobně rozebrány případy jednotlivých tzv. praktických průlomů do bankovního tajemství a další situace, kde panuje určitá nejistota ohledně přípustnosti sdělování údajů krytých bankovním tajemstvím bez souhlasu klienta. Ve čtvrté kapitole je diskutována možnost dalších potenciálních průlomů do bankovního tajemství ve světle rozsudku Soudního dvora EU ve věci C-580/13 (kolize bankovního tajemství s jiným základním právem) a v kontextu problematiky společného jmění manželů. V závěrečné páté kapitole se autor pokouší o zhodnocení zákonné právní úpravy bankovního tajemství a průlomů do něj a v návaznosti na identifikované nedostatky jsou zde předestřeny některé úvahy *de lege ferenda*.

Diplomová práce řešila výzkumnou otázku, „zda může banka informace chráněné bankovním tajemstvím sdělit třetí osobě i v jiných případech než v zákonem výslovně předvídaných (zákonné průlomy do bankovního tajemství) anebo na základě souhlasu či žádosti dotyčného klienta, jak se zdá vyplývat ze zákona o bankách, aniž by se dopustila porušení bankovního tajemství“, a analýzou relevantní právní úpravy, výkladových stanovisek a rozhodovací praxe ČNB a soudní judikatury v kontextu jednotlivých situací z praxe došla k závěru, že tak banka může učinit i na základě tzv. praktických průlomů do bankovního tajemství. Jedná se konkrétně o případ postoupení pohledávky za klientem (a to jak nesplácené,

tak za určitých podmínek i řádně splácené či před splatností, eventuálně také celého portfolia pohledávek), outsourcing (a další případy analogického použití tohoto průlomu ve prospěch advokátů, auditorů atd.) a dále nezbytnost pro ochranu oprávněných zájmů banky (v rámci uplatnění svého práva na soudní ochranu). ČNB rovněž připouští možnost průlomu do bankovního tajemství mimořádným opatřením ministerstva za účelem ochrany zdraví, respektive života obyvatelstva, což lze považovat za problematické. Sdělování bankovního tajemství bez souhlasu klientů v rámci fúzí, akvizic a převodů celých portfolií bank lze považovat za tolerované v praxi ze strany ČNB, avšak jednoznačné stanovisko ve smyslu přípustnosti tohoto postupu dosud chybí. V případě poskytování předmětu bankovního tajemství zprostředkovateli bankovních produktů (obchodnímu zástupci) spíše nelze s ohledem na rozhodovací praxi ČNB na existenci tzv. praktického průlomu do bankovního tajemství usuzovat navzdory zařaditelnosti této situace pod outsourcing.

Klíčová slova:

bankovní tajemství

zákonné průlomy do bankovního tajemství

průlomy do bankovního tajemství dovozené výkladem

Česká národní banka

operační nezbytnost sdělení bankovního tajemství pro provoz banky